

ירושלים בתפארתה

החזון:

פעילות שנתית רב גילאית להטמעת ערכי ניקיון ושמירה על המרחב הציבורי. הפעילות תתקיים בשיתוף מוסדות החינוך.

המיזם:

יצירת תהליך ארוך טווח שיהווה "גלגל תנופה" עירוני להעמקת המודעות הציבורית לניקיון העיר ושיפור חזותה. עידוד הקהילה והחברה להיות שותפים מלאים, בשמירה על ניקיון העיר והטבע וטיפוח סביבה נקייה. ברוח פעולותיו של ראש העיר

מטרות ויעדים:

בניית תודעת ניקיון ואסתטיקה אצל ילדי העיר ובני הנוער רתימת ילדי העיר ובני הנוער לניקוי וטיפוח המרחב הציבורי

תננת חינוכית להטמעת ערכי הניקיון במרחב הציבורי

ירושלים בתפארתה

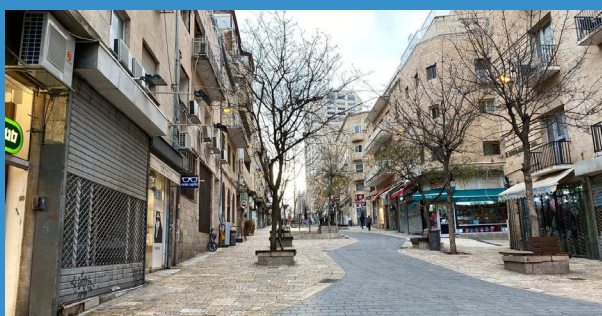
נושאי הפעילות:

חצרות וחזיתות הבניינים
שמירה על אסתטיקה ותחושת נעימות,
לתושבים ומבקרים

מוסדות חינוך ומבני ציבור
החדרת ערכי הניקיון
והתועלת בלמידה במרחב נקי

ניקיון המרחב הציבורי
הגברת המודעות להשלכת פסולת לפח

גנים ציבוריים
שמירה על המרחב הציבורי וניקיונו

ירושלים בתפארתה

דבר מנהל האגף

ילדי ירושלים היקרים,

הנקיון אינו רק ערך חיוני, אלא בטוי לסדר, אחריות וכבוד לעצמנו ולסביבה בה אנו חיים. התורה מדריכה אותנו לדאג לשלמות הבריאה, כפי שנאמר במדרש (קהלת רבה וילנא, ז, א יג):

"תן דעתה שלא תקלקל ומחריב את עולמי. שאם קלקלת, אין מי שימתקן אחריה."

העיר ירושלים, מוקד התורה והקדושה, היא ביתנו המשותף, ועלינו לשמר עליה נקיה, מטפחת ומכבדת. התכנית שלפניכם היא הזדמנות לקחת אחריות, לשפר את הסביבה ולהפך את מוסדות החינוך שלנו והשטח הציבורי לדגמה ומופת של נקיון וסדר.

בהצלחה לכלכם, ואני בטוח שבזכות שתוף הפעלה שלכם נוכל לראות שנוי אמיתי ומשמעותי!

בברכה,
יאיר אייפרמן
מנהל האגף לחינוך חרדי

דבר ראש העיר

ילדים יקרים,

זכיתם לגדל בירושלים, העיר החשובה והקדושה בעולם, העיר שמכנה בלשון חז"ל "פלטרין של מלך", הארמון של המלך.

ירושלים כלה היא כמו בית כנסת אחד גדול, ועלינו לשמר על הנקיון של העיר בדייק כמו שאנחנו שומרים על נקיון בית כנסת.

אם אנחנו רואים לכולה על הרצפה, עלינו להרים אותו מייד, בודאי שאסור לנו ללכלך את המרחב הציבורי, או ח"ו לגרם נזק למתקנים ציבוריים.

חז"ל אומרים לנו, "חנה לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה". כל דבר מתחיל בחנוה, חנוה מצד המורים היקרים שמלמדים אתכם תורה, יראת שמים והשקפה נכונה. אבל גם אתם, יכולים לחנך הלאה, את האחים והאחיות הקטנים שלכם, ובע"ה כשתגדלו, גם את הילדים ואת התלמידים שלכם.

החוברת המשקעת שאתם מחזיקים בידכם היא חלק מפרויקט "ירושלים בתפארתה" שמטרתו הוא לעלות על נס את החשיבות שבשמירת הנקיון בעירנו.

החוברת מכילה איורים חידוניים והפעלות, שיחברו אתכם בצורה חינוכית לערכים של נקיון העיר ויחדדו את החשיבות והאחריות של כלנו בשמירה על המרחב הציבורי.

רק יחד, בעבודה משותפת, נוכל לגרום לכך שירושלים תהיה נקיה יותר. כי ירושלים היא הבית של כלנו!

משה ליאון
ראש עיריית ירושלים

✦ דינרי ירושלים ✦

הזמן: ח' בסיון ג' אלפים ר"א לבריאת העולם

אלוהו בן העשר נעמד לצד אביו, מביט ימין, שמאל, אינו שבע מהמראות שנגלים לנגד עיניו, זו לו הפעם הראשונה שזוכה לעלות לירושלים עיר הקדש.

כבר מספר חדשים נכרת תכונה רבה בביתו בהכנת הפרות למצות הבכורים והוא, אלוהו היה שתף מלא ופעיל, בלילות לא הצליח להרדם מרב התרגשות וצפיה לקראת היום הגדול, גם הדרך הארכה שעשו רגלית יחד עם משפחות אחרות בשורה לא ישכח כל ימיו.

זכעת מסיר עם משפחתו בין סמטאותיה של ירושלים, שמש נעימה מחכת מעליהם והוא מקפץ בעליזות יחד עם אחיו, לאחר מספר רגעים של הליכה מבקשים הילדים לשחק מעט עם אבני הדרך.

לפתע מנצנץ חפץ מול עיניהם, אלוהו מתכופף ומגלה לתדהמתו שני דינרים מנחים על המדרכה, הוא ממהר להרימם גם אחיו מתפעלים מהמציאה ושואלים את אביהם בתמימות יהודית: "אבא, האם נוכל לקנות בדינרים אלו מתנות לחברינו היקרים אשר נשארו בטבריה?"

הביטו הילדים במתח בפניו של אביהם והמתינו לתשובה, והאב, מכוץ את גבותיו ונכר עליו כי שקוע הוא ומרכז מאד, התפלאו הילדים לראותו כה רגילים הם למראה זה בזמן שישב ולומד מול גמרא פתוחה או עם החברותא שלו.

המתינו הילדים מספר רגעים עד שחיוך רחב התפשט

על פניו של אביהם וכך אמר: "ילדים, יש כאן שאלה הלכתית מענינת ביותר", נסה חנניה לומר, "אבל אבא הרי כסף שמוצאים ברחוב אין בו סימנים ומתר לקחתו", אך אלוהו שחכם ונבון היה הבין מיד שיש כאן עגון מרתק והמשיך להאזין לאביו שהמשיך בהסברו:

בגמרא בבא מציעא דף כ"ו עמוד א' כתוב כך – אדם שמצא כסף בירושלים יש לדון האם הכסף חלון או כסף מעשר וחלה עליו קדשה, אומרת הגמרא – שבכל ימות השנה הכסף חלון ובימי הרגל זהו כסף מעשר והרי הוא כסף קדוש.

ולא מובן הרי ימי הרגל הם ימים מועטים לעמת כל ימות השנה, למה יש לחשש שדוקא בימי הרגל הגיע הכסף למקום בו נמצא, סביר יותר שהגיע לשם בשאר ימות השנה.

והתשובה היא – כי היו מנקים את רחובות ירושלים כל יום!!! וזו הראיה שהכסף שנמצא הוא כסף חדש!

מיד הבין אלוהו כי הכסף שנמצא הוא קדוש שהרי נמצא בשבוע של הרגל, שבוע בו מקריבים קרבנות ואין לחשש שהכסף נמצא שם זמן רב.

הוסיף אבא ואמר לילדים – ראו כמה קדוש המקום בו אנו נמצאים שאפילו את רחובותיה של העיר מנקים מדי יום ביומו ושומרים על נקינה וטהרה של העיר.

כיום ילדים, שאין לנו לא בית מקדש ולא קרבנות לפחות נזהר לשמר את נקינה של העיר ונזהר בקרוב ממש לבנות בית המקדש במהרה בימינו אמן.

הפח (לא) נשבר ואנחנו... ❄

עיריית ירושלים הציבה פחי אשפה חדשים בשבע שכונות. נסו לנלות באיזו שכונה הנח כל פח. כיצד?

לפניכם תשעה משפטים, בשבעה מהמשפטים מסתתרים שמות של שכונות, הקיפו אותם וכתבו על הפח את שם השכונה לפי מספר המשפט.

לדגמא משפט 1: הרב רוט הוא ר"מ ותיק בישיבתנו. פח מספר 1 הנח בשכונת רמות. המשפטים:

- הרב רוט הוא ר"מ ותיק בישיבתנו (דגמא)
- נשמח ונגיל היום לכבודה של תורה.
- אליהו ילד רחב, והונתן דוקא צר.
- לכבוד ראש חדש פצחנו אגוזי לוז.
- בעיר רומא השער ימשיך להיות פתוח לרוחה.
- ילדי המושב התנאו להורים על הצלחתם במבצע.
- בנגריה מכינים שדות ומדפים יפים.
- בין רגע קט מונה ראובן ליושב ראש הועדה.
- מהרנו פתאם לרוץ לרכבת הקלה.
- הערה: את שני המשפטים המיתרים השליכו לפח:

באחת מהשכונות הדביקו ילדים 3 ציורים על הפח החדש.

נסו לנלות בטקסט המוזר שלפניכם אילו ציורים הדביקו:

שלום, לאט סבא, לאט עקיבא.

מי שומע, אתה? האם ישאג בגב?

(רמז: ר"ת ונהפך הוא)

צילום: אריאל אהרן / גלילי

תגליות מצוירות בירושלים ❄

תלמידי כיתה ה' הירושלמים החליטו לסדר את החפצים שהתפזרו, לפניכם ציורים שונים של חפצים מעל כל ציור מופיע מספר, עליכם לחשב:

- מה צבעו של החפץ המופיע בציור.
- מהי האות הממקמת בשם הצבע לפי המספר המופיע מעל הציור. לדגמא: בציור: תפוז, צבע – כתם, מספר האות של הצבע – 2 = כתם האות מתחת הציור: ת. בהנאה ובהצלחה מרבה!

לאחר שהנעתם לתשובה קבלתם משפט. נסו "לשתל" את המשפט בתוך התפזרות, ברצף, באופן שאחרי כל 2 או 3 אותיות (ולא יותר) יש לעבר לשורה אחרת, למעלה או למטה או לצדדים (לא באלכסון).

אך- שימו לב למוקשים הטמונים לכם בדרך: אסור לרשם אותיות במקום כזה שבאותה שורה לארץ או לרחב האות הזו כבר מופיעה ברקע שחור. עוד שימו לב- מתר שתשארגה קביות ריקות.

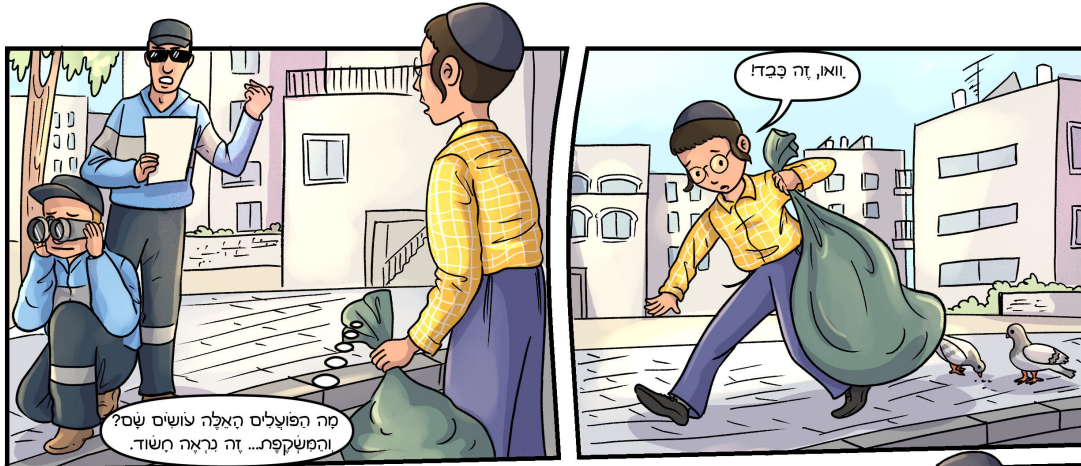
ש	ת	א	פ						ב		
ר	ו	ח	י			נ					
					ק	ת					
				ו		נ					א

2	4	1	1	3	3	1	4	3	2
4	1	4	1	1	2	1			
2	2	4	1	2	2	3			

מה יצא?

אוצר בטמון

1

הכּוֹנוּ! הכּוֹנוּ! הכּוֹנוּ!

ילדי הפלטרין נרתמים לכבודה של עיר!

תלמידים יקרים וחביבים!
זכיתם לדור בפלטרין של מלך
עיר הקדש ירושלים
ברור לכלנו שארמון מלוכה חייב להיות תמיד נקי,
בוהק ומכבד כראוי לבעליו.
לכן הננו שמחים לבשר לכם
על פתיחת מבצע מיוחד!

ירושלים שלנו נקיה!

כל תלמיד מכתות ה' יקבל מהמלמד פתב אָמְנָה
בו מתחייב לשמור על סביבה נעימה ונקיה כראוי לבני מלכים
את הפתב עליכם לקרא בעיין עם ההורים,
כל תלמיד יקבל על עצמו באיזו דרך ידאג לאיכות ונקיון העיר.

תלמיד שיחזיר למחנה הפתה את פתב האמנה חתום בידי ההורים

יִזְכֶּה בְּשֵׁי מְהֵדָר מִתְנַת הָעִירָיָה.

יְרוּשָׁלַיִם שְׁלֵנוּ נְקִיָּה!

ירושלים בתפארתה

כתב אמנה

לדעתי חשוב לשמור
 על נקיון, כי?

ירושלים צריכה להיות
 נקייה, כי?

הדרך בה אני יכול
 לשמור על הנקיון, היא:

ירושלים בתפארתה
 נשמר על נקיונה וקדושתה

תפלות זכות לשמים עולות
 מסביבה נקייה הן מתקבלות

אני בקיאה בלעשות נקי
 עיר נקייה עושה טוב בנשמה.

תלמיד יקרה!
 עליך לחתום ולהחתים את אחד ההורים ולהחזיר למלמד ביום חמישי.

שם פרטי _____ שם משפחה _____
 אגף הח"מ
 רחוב _____ כתה _____ ת"ת _____

מתחייב בל"נ לשמור על קדושת העיר ונקיונה
 לפחות במהלך תקופת המבצע

חתימת הורים

חתימת התלמיד

תנ"ת הימנית להטמעת ערכי הניקיון במרחב הציבורי

ירושלים בתפארתה

מעָרָךְ לְמַלְמָדִים פְּתִיחָה

שְׁלוֹם תְּלִמִּידִים יְקָרִים
 הַיּוֹם יֵשׁ לָנוּ שְׁעוֹר מִיַּחַד שֶׁלֹּא הָיָה לָנוּ עַד הַיּוֹם, לֹא גִמְרָא, לֹא מִשְׁנָה, לֹא הִלְכָה, לֹא חֲמֵשׁ, בְּעֶצֶם כֵּן קָשׁוּר לְכָל הַרְשִׁימָה שְׁאִמְרָתִי, גַּם לְגִמְרָא, גַּם לְהִלְכָה וְגַם...
 מְסַקְרוֹן אֶתְכֶם לְדַעַת לְמָה אֲנִי מֵתְכַנֵּן, נִכּוֹן?
 וּבְכֵן עַל מְנַת לְגִלוֹת אֶת נוֹשֵׂא הַשְּׁעוֹר אֶסְפֵּר לָכֶם 2 סְפוּרִים.

הַסְּפוּר הָרִאשׁוֹן הוּא:

בְּטָקָס הַנְּחָת הַיְסוּד לְשִׁכּוֹנַת נוֹה יִשְׂרָאֵל הַשְּׁתַתְּףָ הַגָּאוֹן רִי"ח זֹנְנֶפֶלֶד זצ"ל, כְּשֶׁעָלָה לְדָרְךָ הַמוֹבִילָה אֶל הַמְגֵרֶשׁ רָאָה כִּי הַדָּרֶךְ מִלְאָה אֲבָנִים, וְלִמְרוֹת חִלְשָׁתוֹ וְזִקְנוֹתוֹ הִרְבָּה, הַתְּכּוֹפֵף רִי"ח וּפְנָה בְּעֶצְמוֹ כְּחֻמְשִׁים אֲבָנִים וְשִׁפְתוֹתָיו לְחָשׂוּ "סִלּוֹ סִלּוֹ הַמְּסֵלָה סִקְלוֹ מֵאֲבוֹן" עָמְדוּ שָׁם אֲנָשִׁים וְהַשְׁתַּמְמוּ מֵהַמַּחְזָה - לְרֵאוֹת אֶת זִקְנוֹ רַבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם מֵתֵאֱמָץ כָּל כֹּךְ עַל מְנַת לְפָנוֹת פְּסֻלַּת וְכֵן עָשׂוּ גַם הֵם כְּמַעֲשֵׂהוּ, סִיעוּ עַד שֶׁפָּנְתָה כָּל הַדָּרֶךְ מֵהָאֲבָנִים.

הַסְּפוּר הַשֵּׁנִי:

סְפוּר מוֹבָא בְּגִמְרָא בְּבֵא הַמָּא נ ע"ב
 מַעֲשֵׂה בְּאָדָם אֶחָד שֶׁהָיָה מְסַקֵּל אֶת שְׂדֵהוּ, הָיוּ אֲבָנִים רַבּוֹת בְּשְׂדֵהוּ וְהוּ כִּידוּעַ מִפְּרִיעוֹת לְצִמְיַחַת הַתְּבוּאָה לְכֵן הִרְחִיק אוֹתָם מֵהַשְּׂדֵה, אֲרֵ כִּיּוֹן שֶׁהָיָה עֹצֵל בְּמִקּוֹם לְאֶסֶף אֶת הָאֲבָנִים בְּפָנָה אַחַת אוֹ לְבָנוֹת מֵהוּ נָדָר, הַשְּׁלִיחַ אֶל הַדָּרֶךְ הַעוֹבְרָת עַל יַד הַשְּׂדֵה, כִּרְ הָיָה לוֹ הִכִּי נֹחַ, אֲרֵ בְּדָרֶךְ זוֹ הָיוּ עוֹבְרִים מִדֵּי יוֹם אֲנָשִׁים רַבִּים וְהָאֲבָנִים הָיוּ מְכַשׁוּל עֲבוּרָם, אֲרֵ בַעַל הַשְּׂדֵה לֹא הִתְחַשֵּׁב בָּהֶם אֲלֵא דָאֵג לְעֶצְמוֹ בַּלְבָּד.
 עָבַר בְּמִקּוֹם אִישׁ חֹסִיד, רָאָה אֶת מַעֲשֵׂיוֹ שֶׁל בַּעַל הַשְּׂדֵה, הִצְטַעַר וְנִסָּה לְדַבֵּר אֶל לְבוֹ, וְכֵר אָמַר לוֹ - "מִפְּנֵי מָה אַתָּה מְסַקֵּל מִן הַמִּקּוֹם שְׂאִינוֹ שְׁלַךְ לְמִקּוֹם שֶׁהוּא שְׁלַךְ?"
 הַפְּסִיקָ הָאִישׁ מִמְּלֵאכְתּוֹ, הִסְתַּכֵּל עַל הַחֹסִיד וּפְרָץ בְּצַחֲוֹק "טַפְּשׁ שְׁכַמוֹתָהּ, לְגִלְגַּ וְמָה אַתָּה מְדַבֵּר? הֲרִי הַהַפֵּךְ הוּא הַנִּכּוֹן, אֲנִי מִשְׁלִיחַ אֶת הָאֲבָנִים מֵהַמִּקּוֹם שְׁלִי לְמִקּוֹם שְׂאִינוֹ שְׁלִי - אֶל הַדָּרֶךְ!"
 שָׁתַק הַחֹסִיד וְהִמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ עֲצוּב וּבַעַל הַשְּׂדֵה הִמְשִׁיךְ לְהַשְּׁלִיחַ אֲבָנִים אֶל הַדָּרֶךְ.
 כְּעָבַר תְּקוּפָה בַּעַל הַשְּׂדֵה יָרַד מִנְּכֻסָּיו וְהָיָה מְכָרֵחַ לְמִכֵּר אֶת שְׂדֵהוּ וְהִשְׁכִּיר אֶת עֶצְמוֹ כְּפוּעֵל פְּשׁוּט, יוֹם אֶחָד בְּשׁוּבוֹ מִן הָעֵבוּדָה הִלֵּךְ מֵהַרְהָר וְלֹא שָׁם לֵב לְדָרֶךְ, וְלִפְתָע נִכְשַׁל בְּעֶרְמַת אֲבָנִים וְנִפַּל אֶרְצָה, רַק בְּקִשְׁיָ קָם, נֶאֱנַח מְכֹאֲבִים, הִסְתַּכֵּל סְבִיבוֹ וְגִלָּה כִּי עֶרְמַת הָאֲבָנִים עָלֶיהָ נִפַּל הִיא אוֹתָהּ עֶרְמָה שֶׁהוּא בְּמוֹ יְדִיו יִצַּר וְהָאֲבָנִים הֵן אוֹתוֹן אֲבָנִים אוֹתָם הוּא הַשְּׁלִיחַ בְּשַׁעֲתוֹ מִשְׂדֵהוּ, קָרָא הָאִישׁ "כִּמְהָ צָדֵק אוֹתוֹ חֹסִיד וְכִמְהָ טַפְּשׁ הִיִּיתִי, הַשְּׂדֵה מִמְּנוֹ זָרְקֵתִי אֶת הָאֲבָנִים כְּכֵר אִינְנוֹ שְׁלִי וְהַדָּרֶךְ בָּהּ נִפְלַתִּי הִיא שְׁלִי כְמוֹ שֶׁל כָּל עוֹבְרֵי הָאֶרֶץ".

תנ"ת הימנית להטמעת ערכי הניקיון במרחב הציבורי

ירושלים בתפארתה

תלמידים יקרים!

ש. מי רוצה לחשב ולהסביר מה הקשר בין שני הספורים שספרתי לכם?
ת. בשני המקרים למדנו כמה חשוב לא להשליך אבנים (או כל אשפה אחרת) במקום בו עוברים אנשים.
יפה מאוד!

הבה נחدد יותר את הענין

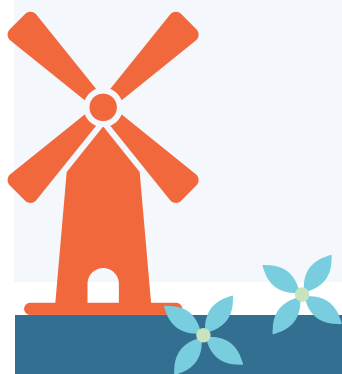
כאשר מישהו זורק פסלת וזה יכול להיות אריות ריקות, עטיפות, קלפות וכל זה הרי עובר על הלכה מפורשת של בור ברשות הרבים והלכה זו נוהגת בכל מקום בעולם.

אך בארץ ישראל יש דין הרבה יותר מזה, כתוב שהאמוראים גם כן היו שומרים על נקיון הדרכים והרחובות בארץ ישראל שהרי רז"ל הקפידו שלא לגרם תרעמת על ארץ ישראל כמו שכתוב "כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו" ואז יקנים "פי עת לחננה כי בא מועד"

בכתבות מופיע כי רבי חנינא מתקן מתקליה ופרש רש"י משוה ומתקן מכשולי העיר מחמת חובת הארץ שהיתה חביבה עליו מחזר שלא יצא שם רע על הדרכים ואם האמוראים וצדיקי ארץ התאמצו כך לשמר את רחובותיה של ארץ ישראל על אחת כמה וכמה העיר ירושלים שהיא אורו של עולם, כמה חובה יש לדאוג לנקיונה תמיד וכמה חובה עליו לשים לב לענין חשוב זה בכל יום מחדש.

נקודות שונות לדיון:

- האם מכבד לבן תורה להשקיע בנקיון?
- לנקות- האם זה בטול תורה?
- האם להעיר לחבר שהשליך פסלת?
- איך מיצרים דגמא אישית בשמירה על נקיון?
- חסר נקיון- זה רק ענין לא נעים או שיש בזה ערך רוחני?

פעילות נוספת משחק בינו

כל תלמיד יקבל לוח בינו – מחלק לרבעים , בכל רבוע כתובה מלה (יש לחלק מספר לוחות שונים).
המלמד שואל שאלה, תלמיד שמוצא את התשובה בלוח שלו צועק "בינו" וצובע את הרבוע, ילד שהצליח הראשון לסיים שורה (ארכית, רחבית, או באלקסון) הוא המנצח.

פעילות:

כל תלמיד (או כל צמד תלמידים, תלוי בכמות התלמידים בכיתה) מקבל דף, על הדף כתובה תשובה בצד אחד ובצד השני מופיעה אות. המלמד שואל שאלה תלמיד (או זוג) שהתשובה בידיהם נגשים אל הלוח, קוראים בקול את התשובה ומצמידים את הפתק ללוח כך שהתשובה כלפי הלוח והאות מול התלמידים.
כל הכרטיסים יחברו מהאותיות את המשפט "ירושלים בתפארתה, ירושלים נקה!" (סך הכל 25 שו"ת /כרטיסים)
השאלות והתשובות מצרפות בנוסף.

תנ"ת הימנית להטמעת ערכי הניקיון במרחב הציבורי

ירושלים בתפארתה

נספח:

השאלות והתשובות לפעילות ראשונה:

1. ש: על איזה לאו עובר המטילין פסלת בדרכים?
ת: "בור ברשות הרבים"
2. ש: באיזו תכונה מציינים ילדי ירושלים?
ת: חכמה
3. ש: על מה צריך להקפיד בזמן תפלה בהקשר לנושא המצוה?
ת: להתפלל במקום נקי
4. ש: מדוע האמוראים היו מנקים את הדרכים?
ת: שלא לגרם תרעמת על ארץ ישראל
5. ש: למה מצפים אנו בכל יום?
ת: לביאת משיח ובנית בית המקדש
6. ש: מהו המקום בו לא סרה שכינה מעולם?
ת: הכתל המערבי
7. ש: אלו שמות נוספים יש לעיר ירושלים?
ת: עיר ציון ועוד
8. ש: מי היה רבי יוסף חיים זוננפלד?
ת: רבה של ירושלים
9. ש: איזו מצוה מקיים ילד חרדי שמרים פסלת ברחוב?
ת: קדוש ה'
10. ש: מדוע היה רבי חנינא מתקן מתקליה?
ת: מחמת חבת הארץ
11. ש: המשך את הפסוק: "כי רצו עבדיך את אבניה..."
ת: "ואת עפרה יחננו"
12. ש: מה פרוש המלים: פלטרין של מלך?

- ת: ארמון מלוכה
13. ש: מה שם המבצע?
ת: ירושלים בתפארתה
14. ש: מה קרה לבעל השדה שהטילין אבנים לדרכו?
ת: מעד על האבנים שזרק
15. ש: במה יזכה ילד שיחתם על כתב האמנה?
ת: שי מהדר מתנת העיריה
16. ש: נושא הנקיון במקורות מניין?
ת: "ונשמרתם מאד"
17. ש: כיצד יכול ילד "לחנך" את חבריו לשמירה על נקיון?
ת: על ידי דגמא אישית
18. ש: כיצד עוזרת העיריה בשמירה על נקיון העיר?
ת: אסוף פחי הזבל ושטיפת הרחובות
19. ש: אלו מצוות נוספות אפשר לעשות בנושא הנקיון?
ת: כבוד הורים
20. ש: איזו מצוה נוספת אפשר לקיים בנושא הנקיון?
ת: הכנות לשבת
21. ש: מי מחל על כבודו ודאג לנקיון הדרכים?
ת: רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל
22. ש: המשך את החרוז: אני בקיאה
ת: בלהיות נקי
23. ש: מה נרויח אם נשמר על הנקיון?
ת: סביבה נעימה ובריאה
24. ש: באיזה זמן בשנה עלו המונים לירושלים?
ת: שלשת הרגלים
25. ש: מה אסור להרהר במקום מטנף?
ת: דברי תורה